

‘EU SUNT DOMNUL DUMNEZEUL TĂU!’

Aceste cuvinte au răsunat deasupra pustietăților din deșertul Sinai. Muntele Sinai domina tabăra Copiilor lui Israel. Era acoperit de norii negri și tunetele răsunau în mijlocul fulgerelor care brăzdau văzduhul de deasupra muntelui. Muntele întreg fremăta iar fumul se înălța ca dintr-un cuptor. Prezența lui Dumnezeu a acoperit întreaga vale a muntelui și totul părea că e cuprins de flăcări. Mai presus de respectul și de teama sfântă pe care o impunea slava Domnului care acoperea muntele, se înălța sunetul foarte puternic al unei trâmbițe, sunet care se auzea tot mai tare și mai tare și era însoțit de cuvintele, ‘Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.’

Cu trei luni în urmă copiii lui Israel ieșeau din țara Egiptului. Stâlpul de foc a fost cu ei. Ziua, un val de nor îi ocrotea de căldura deșertului, iar noaptea, stâlpul de foc era pentru ei lumină și căldură. Pe când ei dormeau, mana, pâinea îngerilor cădea în jurul corturilor lor. Dumnezeu l-a scos afară din Egipt pentru ca ei să fie ai Lui. El l-a iubit pe patriarhii care au umblat cu El. El l-a iubit pe Avraam care în ciuda unor greșeli serioase pe care le-a făcut, a învățat să asculte și să se încreadă în Dumnezeu. Iar Domnul l-a numit ‘Prietenul Meu.’ Avraam a avut un fiu care se numea Isaac care de asemenea îl iubea pe Dumnezeu, iar Isaac la rândul său a avut un fiu care se numea Iacov. Iacov, care mai târziu a primit numele de Israel, a avut o familie numeroasă, cu mulți băieți. Urmașii lor au fost sclavi în Egipt iar Dumnezeu a intervenit pentru eliberarea lor și l-a adus în pustie ca apoi să îi conducă înspre țara care le-a fost promisă cu 400 de ani în urmă. În Egipt, ei au văzut statuile zeilor egipteni ai soarelui precum și a vițelului Apis. Ei au avut cunoștință despre idoli de lemn, piatră și metal cărora l-l se aducea închinare la fiecare răsărit de soare, iar serbările care se organizau în cinstea acestor zei erau urmate de orgii sexuale. Dar acum, viul și adevăratul Dumnezeu a venit la ei în slava și puterea Sa însoțit de miile de îngeri. Experiența lor a fost în armonie cu toate celelalte timpuri ale Bibliei în care Dumnezeu a vorbit cu ființele umane, așa cum a vorbit cu Moise, iar în viziune cu Isaia sau Ezechiel sau cu Daniel. Lui Moise, Dumnezeu l-a vorbit din mijlocul rugului de foc. Prezența lui Dumnezeu a fost întotdeauna însoțită de foc, fum, vânt puternic, nori, voci, fulgere și tunete, mii de îngeri, strălucire și slavă însoțite de sunetele de trâmbiță. La cea de a Doua Sa Venire, Isus se va reîntoarce ca Rege ca să răsplătească pe poporul Său – aceia care l-au fost credincioși și au ascultat de El indiferent de circumstanțele în care s-au aflat sau de obiceiurile care îi înconjurau. Cei morți vor învia la glasul lui Dumnezeu și la sunetul de trâmbiță. Psalmul 50:3,4 spune:

“Dumnezeul nostru vine și nu tace. Înaintea Lui merge un foc mistuitor, și împrejurul Lui o furtună puternică. El strigă spre ceruri sus și pe pământ, ca să judece pe poporul Său.”

Urmașii marilor oameni ai trecutului aproape au uitat de Dumnezeu. Au fost martori ai minunii eliberării lor din Egipt, ai plăgilor, au fost în siguranță când în noaptea eliberării lor îngerul morții a trecut pe lângă ei, iar Marea Moartă au trecut-o într-un fel miraculos atunci când totul părea că este fără nici o speranță. Dumnezeu le-a oferit o mulțime de dovezi a iubirii Sale, iar aceste mostre ai grijii divine nu au fost limitate doar la Copiii lui Israel. Acelei grijii divine au fost făcuți părtași și egiptenii care s-au alăturat israeliților la ieșirea acestora din casa robiei.

Acum, vocea lui Dumnezeu a răsunat peste întinderile deșertului, spunând,

'Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău.' Exodul 20:2.

Ei erau îngroziți, chiar și Moise era 'îngrozit și tremura.' Dumnezeu a știut care va fi efectul prezenței Sale asupra poporului păcătos și chiar în acest moment solemn El se gândea la binele lor spunându-i lui Moise să se asigure că nimeni să nu se apropie de munte ca să nu moară.

El a continuat și le-a făcut lor de cunoscut cele Zece Porunci.

1. *Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.*
2. *Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam al celor ce mă urăsc și mă îndur până în al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.*
3. *Să nu iei în deșert Numele Domnului Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui.*
4. *Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca să o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău; să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Pentru că în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.*
5. *Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să-ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău.*
6. *Să nu ucizi.*
7. *Să nu preacurvești.*
8. *Să nu furi.*
9. *Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.*
10. *Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun lucru care este al aproapelui tău.*

'Acestea sunt cuvintele pe care le-a rostit Domnul cu glas tare pe munte, din mijlocul focului, din nori și din negură deasă și le-a spus la toată adunarea voastră, fără să adauge ceva.' Deuteronom 5:22

CE A FĂCUT DUMNEZEU LA SINAI?

Principiile care au fost date nu au fost ceva nou, dar la momentul respectiv, Dumnezeu a pus accentul pe Legea Sa.

- Le-a reamintit copiilor lui Israel că Sabatul era ziua Sa de odihnă și că este o zi sfântă. Porunca a patra începe cu cuvintele '**Adu-ți aminte...**' Nu începe cu cuvintele '**Să nu...**'
- Dumnezeu le-a dat un standard pentru viața de fiecare zi. Cazurile de furt, crimă, adulter sunt și astăzi judecate de către tribunalele civile. Dumnezeu a vorbit despre lucruri care au o importanță vitală pentru toți oamenii, iar acum sunt incorporate în codul de legi a fiecărei țări și sunt cunoscute de către fiecare ateu sau religie. O fărâmă de cunoștință despre Dumnezeu există în fiecare ființă umană, fie că ea recunoaște fie că nu.
- Dumnezeu ne-a arătat felul în care trebuie să ne purtăm, atât față de El, cât și față de semenii care ne înconjoară. Aceasta este o lege a relațiilor. Aceasta nu

este ca legile omenești care are mai multe aplicații. Legea lui Dumnezeu atinge sentimentele inimii prin cuvinte ca – ‘adu-ți aminte,’ ‘cinstește,’ ‘iubire,’ ‘ură.’

➤ În cuvinte simple, Dumnezeu a explicat binele și răul.

La muntele Sinai, Dumnezeu nu S-a arătat într-o formă în care El să poată fi recunoscut. Tot ce s-a auzit a fost o voce. El S-a făcut de cunoscut ca Unicul și Adevăratul Dumnezeu al nostru. *‘Fiindcă n-ați văzut nici un chip în ziua când v-a vorbit Domnul în mijlocul focului, la Horeb, (un alt nume al muntelui Sinai) vegheați cu luare aminte asupra sufletelor voastre.’* Dumnezeii neamurilor care erau în jurul poporului Israel erau reprezentări ale lucrurilor care puteau fi văzute, de ex. soarele, vițelul și peștele. Ai observat că Dumnezeu în porunca a doua l-a avertizat a nu face dumnezei din ce este în ceruri (soarele), ființele pământului (vițelii), și ale apelor (peștele). Această poruncă se referă la dumnezeii falși. Dumnezeul care a dat cele Zece Porunci este Creatorul, iar ei trebuiau să adore, să aducă închinare religioasă numai Creatorului. Alte popoare se închinau la ceea ce Dumnezeu a creat și nu Creatorului însuși. Sabatul este o zi în timp, obișnuită oamenilor de pretutindeni și este felul în care cere ca noi să ne amintim de El ca și Creator.

➤ La Sinai, Dumnezeu a încredințat Legea Sa unui grup de oameni, descendenții acelor care au umblat cu El, pentru ca ei să o păzească – prin intermediul ei să privească la El, iar sarcina lor în lume a fost de a fi păzitorii tezaurului cunoștinței divine încredințat lor. În timp, copiii lui Israel au ajuns în Egipt pentru o perioadă de 400 de ani; Legea lui Dumnezeu a fost aproape pierdută din vedere și uitată. Fiecare om a făcut ceea ce a crezut că este bine pentru el. La Sinai, Dumnezeu a dat poporului Său un mijloc prin care ei puteau să se protejeze împotriva nefericirii, suspiciunii, mizeriei și surprizelor neplăcute. Legea lui Dumnezeu este ca un zid pentru protecție și siguranță. A fost dată pentru a fi o binecuvântare. Isaia 58:12 vorbește despre o “spărtură” care acum trebuie să fie reparată. Atunci când cele Zece porunci sunt călcate, avem parte de nefericire, și nu puțină. Copii lui Israel nu erau numai păstrătorii Legii lui Dumnezeu, dar ei trebuiau să o facă de cunoscut tuturor popoarelor lumii. *‘Te pun să fi lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.’* Isaia 49:6

➤ În cele Zece Porunci, Dumnezeu a dat copiilor lui Israel fundamentul responsabilității lor care consta în a răspândi în jurul lor cunoștința de Dumnezeu și bazele Legământului Său cu ei. Tablele de piatră au fost puse chiar în Chivotul Legământului. Ei au promis și au fost de acord că *‘vor face tot ceea ce Dumnezeu a poruncit.’* Dumnezeu le-a promis că îi va binecuvânta dacă ei vor păzi acest Legământ, iar în caz contrar, țara lor va fi pustiită de foamete, sau de vrăjmașii care vor cotorosi țara iar ei vor merge în captivitate. Din nefericire, ei au făcut această promisiune, fără ca ei să își dea seama de slăbiciunea lor în a o împlini. Strămoșii lor au știut că era nevoie de putere de sus pentru a putea trăi o viață de credință. Iar ei încă aveau de învățat acest lucru.

Trei lucruri importante au avut loc la Sinai.

➤ Legea lui Dumnezeu a fost dată prin viu grai.

➤ Legea lui Dumnezeu a fost dată lumii întregi, dar fost încredințată pentru păstrare urmașilor acelor care au fost prietenii lui Dumnezeu.

➤ Cele Zece Porunci arată într-un mod clar că ele sunt piatra de temelie a legământului lui Dumnezeu cu locuitorii întregului pământ.

Dacă urmăm ‘instrucțiunile’, care ne-au fost date de către Creatorul nostru, rezultatul nu poate fi decât unul pozitiv. Este ușor de observat că copiii ascultători înseamnă familii fericite, a nu fura înseamnă cartiere fără teamă. Dacă nu poțtești înseamnă că

ești mulțumit. Acesta este felul în care Dumnezeu a dorit ca să arate lumea. În inima celor Zece Porunci se află porunca Sabatului. Acei care păzesc Sabatul zilei a Șaptea pot ca să mărturisească despre învierea și beneficiul pe care îl simt atât ca individ cât și ca familie. Dându-ne Legea sa, Dumnezeu nu a vrut să ne prezinte o exactitate dură a Sa față de noi. Ea este ghidul nostru.

Insigna lui Dumnezeu.

În zilele noastre, mulți oameni poartă tricouri pe care este imprimat numele sau chipul idolului lor; alții poartă pancarte. Sloganurile noastre ne arată ceea ce dorim noi să fim. Sabatul poate avea același țel pentru noi. Arată că noi îl recunoaștem pe Dumnezeu ca și Creator. În mod public, dovedim că suntem loiali Creatorului nostru și prin aceasta recunoaștem că îi datorăm viețile noastre. După Sinai, Sabatul a devenit semnul vizibil al apartenenței de Dumnezeu. Acesta a trebuit să fie semnul distinctiv al acelor care au ales să fie poporul adevărat al lui Dumnezeu acceptându-L în viețile lor. Ezechiel 20:20 spune,

‘Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.’

A-l cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a-l privi ca și Creator al cerurilor și al pământului și Domnul nostru; singurul de care depindem pentru fiecare bătaie a inimii, fiecare respirație, iar când citim aceste cuvinte, pentru fiecare clipire a ochilor. Păzirea Sabatului arată mulțumirea noastră față de El pentru viața și binecuvântările pe care le primim.

O cercetare serioasă a doctrinei creștinismului va dovedi că nici o altă învățătură religioasă pe care am analiza-o nu cuprinde aspectul prezentat până acum. Dacă vorbim despre păcat și iertare, ispășire, a doua venire a lui Isus, Duhul Sfânt, botez, biserică, nici unul dintre aceste subiecte nu ne arată cât de mult depindem de Dumnezeu pentru viețile noastre, originea noastră sau să ne dea ocazii de a ne arăta loialitatea noastră față de El. Nici una dintre doctrinele sau învățăturile biblice care ne îndreaptă spre creațiunea lui Dumnezeu nu ne poate dovedi legătura noastră specială pe care trebuie să o avem cu El, excepție făcând Sabatul zilei a șaptea. De aceea, acesta poate fi numit cu adevărat Cingătoarea de Aur care ne leagă de Dumnezeu.

Avem nevoie de perspective clare pentru sănătatea mentală și fizică.

Biblia ne oferă o perspectivă a unui Creator generos și iubitor care are grijă de creaturile Sale, ca un Păstor care se îngrijește de oile Sale.

‘Domnul este păstorul Meu.’ Psalmul 23:1

Păzirea Sabatului zilei a șaptea dovedește în mod public că îl cunoaștem și îl urmăm pe Păstor. În viața practică, aceasta înseamnă a urma ceea ce El a poruncit și a ne încrede în ceea ce El a promis.

‘Libertatea’ din zilele noastre înseamnă o îmbunătățire a planului lui Dumnezeu pentru noi?

Deseori, oamenii afirmă că Biblia este complicată și restrictivă, dar în ceea ce privește cele Zece Porunci este tocmai contrariul. Limbajul este simplu; doar zece lucruri trebuie să ținem minte. Iar *‘Domnul nu a mai adăugat nimic.’* Te-ai gândit vreodată cât de diferită ar fi viața noastră a tuturor dacă toți am trăi de comun acord cu aceste legi? Nu am mai avea nevoie de încuietori la ușile noastre, posturi de poliție, judecătorii, asistenți sociali, parole, servicii de pază cu câini. Nu ar mai exista

teama, conflictele, familii nefericite, sărăcia, lăcomia, războiul, căsătoriile eșuate, egoismul. Dacă aceste legi ar governa inima fiecăruia dintre noi, atunci ar Sabatul zilei a șaptea ar fi serbat pe întreg pământul în a ne aduce aminte de Dumnezeu, decât o mișcare pentru 'respectarea deosebită a duminicii.' Cum ar părea dacă ar exista o grupare de oameni care ar face presiuni în toată lumea pentru 'respectarea deosebită a adulterului' sau 'respectarea deosebită a furtului'? 'Respectarea deosebită a duminicii' este o cauză făcută de oameni, pentru un 'Sabat' făcut de om. Nici dimensiunea acestei campanii, nici influența ei nu pot schimba porunca lui Dumnezeu. Biblia nu recunoaște sfințenia Duminicii. Ea este un rod al tradiției. Ea nu se încadrează în planul lui Dumnezeu pentru binecuvântarea lumii. Dacă noi am putea să creăm și să dăm viață, atunci am avea mai multe

argumente pentru încumetarea noastră în a schimba standardul stabilit de Dumnezeu pentru viața noastră. Dumnezeu trebuie să fie foarte trist pentru rebeliunea noastră, Legea Sa fiind dată pentru a binecuvânta viața noastră. El vede atâtea ființe care trăiesc în afara scutului Legii Sale. Chiar creștinii, tocmai aceia care poartă Numele Său spun că cele Zece precepte divine trebuie să fie îndepărtate din calea noastră, pentru a putea obține libertate. Libertate pentru a face ce? Se pare că majoritatea creștinilor se simt fericiți să accepte nouă din cele Zece Porunci, iar porunca a patra este singura pe care o resping. Oare, respingerea poruncii Sabatului zilei a șaptea oferă vreo libertate specială? Astăzi, putem vedea că ne îndreptăm înspre o impunere forțată a duminicii, și nu înspre o libertate. Dumnezeu a spus 'Adu-ți aminte.' Invitația sa oferă alegerea, motivul, și invitația de a fi părtași binecuvântărilor Sale.

Impunerea forțată a duminicii ca zi de închinare nu este singurul subiect care se tratează la nivel mondial. Religia alternativă a evoluționismului este respectată ca și religie ortodox – științifică și are aceiași tendință de a se impune prin forță. John Maddox, editor al revistei 'Nature' (Natura), într-un articol a publicat următoarea frază: "Nu va trece mult până ce practicarea religiei va trebui să fie calificată drept anti-știință." Autorul și filozoful Daniel Dennet a scris că: "Oamenii religioși trebuie să fie comparați cu animalele sălbatice care trebuiesc închise în cuști, iar părinții ar trebui să fie preveniți a nu își dezinforma copiii în legătură cu adevărul evoluționismului."

Acestea sunt atacuri directe asupra creațiunii, făcute de evoluționiști proeminenți, asupra Creatorului însuși, ca apoi aceste atacuri să fie îndreptate asupra poruncii a patra din Decalog. Dumnezeu a privit cum acești oameni au crescut de la faza de bebeluși neajutorați, de copilași care se târau în patru labe, a vegheat asupra lor pe când începeau să asimileze primele cunoștințe și acum ei pretind a ști mai mult decât Dumnezeu. Într-o zi, acești oameni vor muri. Cum privește Dumnezeu aceste atacuri care sunt îndreptate asupra Sa? El trebuie să fie nespus de trist și totuși din iubirea Sa el continuă să le mențină suflarea de viață. Fără de Dumnezeu, oamenii devin tirani.

Nu te-ai mirat niciodată de ce se vorbește atât de mult în contra Legii lui Dumnezeu?

Și de ce acei care aleg să păzească Legea lui Dumnezeu sunt priviți drept 'legaliști' un termen negativ folosit destul de des în zilele noastre. Ce poate avea porunca Sabatului de da naștere la asemenea cuvinte dure, și în timp la ură? De ce există așa de multe încercări de a o schimba?

- Prin intermediul teoriei evoluționismului, pentru a înlătura rolul lui Dumnezeu în creațiunea universului

- Prin prescurtarea cuvintelor poruncii pentru ca numele lui Dumnezeu să nu mai fie menționat în cadrul ei
- Prin schimbarea zilei de închinare din Sâmbătă în Duminică
- Prin a pretinde că legea a fost desființată
- Prin a pretinde că memorialul sabatului a fost doar o zi ceremonială dat unei singure națiuni și multe alte argumente.

Pentru o persoană care cugetă puțin mai adânc se pare că un întreg plan program a fost instituit pentru a distruge adevărata cunoștință despre Dumnezeu. Prin distrugerea poruncii a patra se înlătură înțelegerea corectă a Legii lui Dumnezeu. Înlăturând poruncile Creatorului nostru, înlăturăm completa înțelegere a păcatului, a mântuirii și a răscumpărării noastre din păcat. Urmând acestei idei, apare eventualitatea înlăturării nevoii de un Mântuitor, a lui Isus Hristos care a murit pentru noi. Versetele din 2 Tesaloniceni 2:3,4 sunt demne de luat în seamă:

‘Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci ziua Domnului nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință, și să se fi descoperit de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau de ce este vrednic de închinare.’

Ai realizat că aceste versete vorbesc despre o împotrivire față de Dumnezeu iar subiectul principal al acestei împotriviri este închinarea. Această luptă împotriva Legii lui Dumnezeu are un început situat la zorile creștinismului și de atunci continuă. În contrast, în Iacov 2:8, Dumnezeu se referă la Legea Sa în termenii cei mai pozitivi.

‘Dacă împliniți Legea împărătească, potrivit Scripturii: “Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți,” bine faceți.’

Iacov, care a fost frate vitreg al Domnului Isus, citează din Leviticul 19:8. Pe acel timp, Vechiul Testament era singura Biblie pe care o aveau. În versetul 12 din Iacov capitolul 2 el privește Legea într-un alt unghi, mult mai pozitiv. Legea împărătească este numită acum Legea Slobozeniei.

‘Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni care au să fie judecați de o lege a slobozeniei.’

Este foarte clar faptul că el se referă la Legea Morală întrucât dă ca exemple unele dintre porunci. (vers. 11)

‘Să nu ucizi.’

‘Să nu preacurvești.’

Legea lui Dumnezeu este o Lege împărătească, Legea Regelui nostru, Legea Libertății (Slobozeniei), o lege care ne dă libertate și demnitate și de asemenea granițe plăcute în interiorul cărora să putem trăi o viață fericită.

Dumnezeu și-a pus semnătura în inima poruncii a patra.

Și alte dintre porunci îl amintesc pe Dumnezeu, dar aceasta este deosebită. Cele zece porunci încep cu cuvintele, **‘Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău.’** (Exodul 20:1) tot El este acel care explică aceste cuvinte.

- *Ne spune cine este El – Creatorul.*
- *Ne spune care este teritoriul pe care L-a creat – cerul și pământul*
- *Ne spune că El este conducătorul acestor teritorii. El este Domnul cerurilor și al pământului.*

Se aseamănă cu un sigiliu sau o inscripție.

Acest fapt este considerat și în alte părți ale Bibliei. De ex. Ieremia 10:10-12

‘Dar Domnul este Dumnezeu cu adevărat, este un Dumnezeu viu și un împărat

veșnic. Pământul tremură de mânia Lui și neamurile nu pot să sufere urgia Lui. Așa să le vorbiți: "Dumnezeii care nu au făcut nici cerurile, nici pământul, vor pieri de pe pământ și de sub ceruri. Dar El a făcut pământul prin puterea Lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea Lui, a întins cerurile prin priceperea Lui."

Isaia 44:24 accentuează același punct.

'Eu, Domnul am făcut toate aceste lucruri, Eu singur am desfășurat cerurile, Eu am întins pământul.'

Dacă porunca a patra este schimbată sau se încearcă schimbarea ei, Creatorul, conducătorul cerurilor și al pământului, este înlăturat, și se lasă teren descoperit pentru alte concepte despre originea noastră – de exemplu, evoluționismul. În gândirea noastră devenim oameni auto-creați, iar rezultatul este dezvoltarea unei societăți dezzechilibrate. Fără o dependență de Dumnezeu problemele și perplexitățile apar peste tot în jurul nostru. Noi cauzăm problemele dar nu putem să le rezolvăm.

Dacă porunca a patra este înlăturată și înlocuită de către tradițiile omenești cum putem să înălțăm rugăciuni către Dumnezeu și să mai așteptăm ca El să răspundă rugăciunilor noastre, dacă noi nu

mai vrem să recunoaștem puterea Lui creatoare care este promisă constant în ajutorul nostru! Nu putem ca acum să Îl recunoaștem ca Dumnezeu Atotputernic care este gata să ne ajute în oricare moment, iar în momentul următor să respingem porunca Sa prin care ne spune "Adu-ți aminte." Nu putem să respingem această invitație ca apoi să ne închinăm Lui într-o zi aleasă de oameni.

Dumnezeu a dat aceste porunci în scris, nu numai prin viu grai.

El le-a scris în piatră. Deasemenea și porunca a patra a gravat-o în piatră. Avem această expresie – 'Nu este scris în piatră'- expresie prin care se înțelege că mai târziu, noi putem să schimbăm ceva dacă e necesar. Fără să ne dăm seama, ne reîntoarcem la momentul când Dumnezeu a dat oamenilor cele Zece Porunci. După ce aceste porunci au fost pronunțate cu glas puternic din mijlocul întunericului, a norilor și a focului care acoperea muntele Sinai, Dumnezeu a scris aceste Zece porunci pe două table de piatră și le-a dat lui Moise.

Ele au fost

'Scrise cu degetul lui Dumnezeu.' (Exod 31:18)

'Și Domnul mi-a dat cele două table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu și cuprinzând toate cuvintele pe care v-l le spusese Domnul pe munte, din mijlocul focului.' Deuter. 9:10

'Având în dreapta Sa focul Legii.' Deuteronom 33:2

Legea lui Dumnezeu ESTE scrisă în piatră. Este de neschimbat.

LEGEA MORALĂ A FOST DATĂ DOAR PENTRU EVREI?

Darea Legii la Sinai a avut loc înainte ca evreii să ajungă în țara care le-a fost făgăduită, țara Canaanului. Cele Zece Porunci le-au fost date înainte orice lege care ar fi avut vreun caracter ceremonial, înainte de instrucțiunile care le-au fost date în legătură cu sistemul de jertfe, înainte de instituirea preoției, înainte de orice lege civilă prin care trebuiau să se conducă atunci când ajungeau în țara făgăduită. Cele Zece Porunci, care includ și porunca a patra, Sabatul, au fost date lumii întregi. Copiii lui Israel trebuiau să fie păzitorii și învățătorii Legii Morale. Dintre cele Zece Porunci, porunca a Doua vorbește despre acei care îl iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Lui.

Isus a spus de multe ori același lucru. Iubirea este un cuvânt care cuprinde în sine o relație.

‘Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.’ Ioan 14:14

‘Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește.’ Ioan 14:21

‘Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu.’ Ioan 14:23.

‘Dacă păziți poruncile Mele veți rămâne în dragostea Mea.’ Ioan 15:10.

‘Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile lui nu sunt grele.’ 1 Ioan 5:3

‘Ferice de cei care păzesc poruncile Lui ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate.’ Apocalips 22:10.

Avraam a păzit cele Zece Porunci (Geneza 26:5) și a fost numit Prietenul lui Dumnezeu. Aceasta a fost înainte de Sinai.

La Sinai, același concept a fost reamintit pentru că Dumnezeu a zis:

‘Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta.’

‘Și poruncile acestea pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta.’ Deuteronom 6:5,6.

Domnul Isus a dat aceleași învățături apostolilor iar prin intermediul lor, nouă. Cunoștința despre Legea lui Dumnezeu și păzirea poruncilor lui rămâne valabilă până la a doua venire a Domnului Isus, mai mult decât atât, valabilitatea lor ajungând până în Noul Ierusalim. Prietenii lui Dumnezeu vor avea întotdeauna aceleași caracteristici. Vor fi ascultători de Dumnezeu și prin credință se vor încredința Lui. La Sinai, copiilor lui Israel le-a fost dată responsabilitatea de a face de cunoscut Legea lui Dumnezeu întregii lumi.

‘Lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu.’ Rom 3:2.

Cele Zece Porunci care au fost proclamate la Sinai, prima dată fiind rostite cu glas tare, ca apoi să fie scrise de degetul lui Dumnezeu cu pe table de piatră. După aceea, Moise a vorbit de mai multe ori cu Dumnezeu, ocazii în care el a primit noi instrucțiuni cu privire poporul lui Israel, dar este arătat în mod clar că după darea Legii, Dumnezeu nu a mai adăugat nimic la ceea ce deja a fost dat. Nu sunt mai mult de Zece Porunci iar în consecință nici mai puține nu pot să fie.

Au fost date noi învățături la Sinai? Da!

1. Dumnezeu a dat detaliile despre felul în care trebuia să fie construit Sanctuarul (Cortul întâlnirii), cu toate perdelele, obiectele de aur și argint din structura sa, inclusiv felul broderiilor care trebuiau executate pe aceste obiecte. În ceruri există un Sanctuar iar Moise trebuia să facă toate aceste lucruri după modelul ceresc care i-a fost arătat lui de Dumnezeu pe muntele Sinai. Evrei 8:1,2,5. Acest Sanctuar trebuia să fie centrul principal al vieții lor religioase. Fiecare serviciu cu jertfele și sacrificiile care erau aduse era în legătură cu păcatul. Păcatul este călcarea celor Zece Porunci. Legea care a fost rostită în slava lui Dumnezeu, a fost fundamentul legăturii dintre El și poporul Său precum și în relațiile pe care le aveau copiii Săi între ei. ‘Să-l iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu toată puterea ta și cu tot sufletul tău.’ ‘Și pe aproapele tău ca pe tine însuși.’ A alege călcarea uneia dintre aceste Zece Porunci înseamnă a alege calea păcatului, cu alte cuvinte, a-l respinge pe Dumnezeu. Și astăzi se întâmplă același lucru. Dacă comitem adulter, sau mințim sau furăm sau hulim, păcătuim. Sanctuarul din pustie, era dat cu scopul de a fi o ilustrație zilnică a ceea ce trebuia să se întâmple atunci când Mesia va veni pentru a fi Mântuitorul lor. Pedeapsa pentru călcarea Legii lui Dumnezeu era moartea. În fiecare zi, un miel trebuia să moară ca jertfă pentru păcat. Atunci când Isus a venit,

Ioan Botezătorul l-a numit “Mielul lui Dumnezeu.” El a murit în locul nostru. Toți suntem vinovați de călcarea Legii lui Dumnezeu în viața noastră, fie că am poftit ceva, sau am fost indulgenți față de adevăr. Pedepsa noastră trebuia să fie moartea, dar Isus a suferit moartea care trebuia să fie a noastră. Aceasta era ținta spre care îndreptau serviciile de la sanctuar. Atunci când Sanctuarul (Cortul întâlnirii) a fost terminat, slava lui Dumnezeu s-a mutat de pe vârful muntelui Sinai în mijlocul sanctuarului și a devenit cunoscută sub numele de Shekina. (Shekina se numea prezența vizibilă a prezenței slavei lui Dumnezeu deasupra tronului harului în Cortul întâlnirii (Exodul 40:34) și mai târziu în Templul lui Solomon (1 Regi 8:10-11) cuvântul vine de la ebraicul *Shakan*, a locui). Sanctuarul și serviciile sale au devenit ca o lecție pentru studiu, pentru a da o demonstrație practică a Evangheliei până ce Isus avea să moară pentru noi.

Credința încă trebuia să fie ‘linia fundamentală.’ Oamenii trebuiau să aibă credința în Dumnezeu că păcatele lor erau iertate și șterse. Simbolurile arătau la felul în care Isus avea să facă același lucru.

2. Prin legile civile, Dumnezeu le-a dat detalii despre tot ceea ce aveau ei de făcut atunci când ajungeau în țara făgăduită, legi despre incidente neprevăzute și cetăți de scăpare, legi despre folosirea pământului, ceea ce aveau de făcut cu pământul în cetățile și satele lor.

3. De asemenea, în legea ceremonială, Dumnezeu a dat detalii care erau conectate cu serviciile care aveau scop în a-i ajuta să privească înainte înspre timpul în care Hristos avea să vină ca Răscumpărător. Acestea cuprindeau de curățirile și ritualurile spălărilor, felul în care trebuiau să fie pregătite jertfele și recipientele pentru tămâie, plus încă multe alte lucruri. Legile ceremoniale erau solemne, dar erau diferite față de cele Zece Porunci. Ele au fost date de Dumnezeu lui Moise care le-a scris într-o carte și apoi a citit această carte în auzul întregului popor. Apoi, această carte a fost așezată lângă Chivotul Legământului și nu în interiorul acestuia împreună cu tablele de piatră pe care era scrisă Legea Morală, care era baza legământului cu Dumnezeu. Legea ceremonială avea un caracter temporar, până la prima venire a lui Isus, dar cele Zece Porunci au un caracter permanent, datorită faptului că ele tratează despre legătura dintre Dumnezeu și poporul Său, precum și relațiile dintre noi cei care lucrarea suntem mâinilor Sale – părinți și copii, soți și soții, muncitori, vecini, chiar și atitudinea blândă pe care trebuie să o avem față de animale. Și ele au nevoie de o zi de odihnă. Dacă le acordăm și lor o zi de repaus, noi vom fi blânzi cu ele după cum trebuie să fim și cu alte ocazii. Cele Zece Porunci sunt veșnice iar noi avem nevoie de ele cât timp noi existăm și Dumnezeu există. Aceste principii sunt necesare pentru a lega și consolida legătura pe care o avem cu Dumnezeu și cu aproapele nostru.

4. De asemenea existau și Sabate ceremoniale sau zile ceremoniale de odihnă, zile în care se întâlneau pentru a se închina împreună lui Dumnezeu și nu se efectua munca zilnică, dar acestea erau diferite față de Sabatul săptămânal. Acestea erau sărbători religioase care arătau diferite aspecte ale mântuirii care vine prin Hristos, dar acestea erau ilustrate într-o formă vie. Erau șase la număr, trei aveau loc primăvara și trei toamna. Aceste Sabate erau numite zile de sărbătoare. Paștele (sau sărbătoarea azimilor) Sărbătoarea Roadelor (o sărbătoare a recoltei), Sărbătoarea Săptămânilor, Sărbătoarea Trâmbițelor, Ziua Ispășirii și Sărbătoarea Corturilor. Ca și Sabatele săptămânale, acestea trebuiau să fie păzite de la apus la apus pentru a urma standardul zilelor stabilit încă la Creațiune. Și aceste Sabate începeau seara și se terminau a doua seară.

‘Acestea sunt sărbătorile Domnului, în care veți vesti adunări sfinte...Afară de

acestea să păziți Sabatele Domnului.’ Leviticul 23:37, 38.

Concluzie. Sabatul poruncii a patra a fost restaurat la Sinai, nu a fost dat atunci pentru prima dată. Nu a fost o parte a legii ceremoniale iudaice, nu are un caracter temporar și nu a fost una dintre sărbătorile ceremoniale. Acestea au încetat la prima venire a lui Hristos, atunci când perdeaua dinlăuntrul templului s-a spintecat de sus până jos, a fost în momentul în care Hristos a murit pe cruce. Odată cu jertfa pe care Isus a adus-o pentru neamul omenesc nu a mai fost nevoie de aceste sărbători și legi ceremoniale. Coloseni 2:14 explică toate acestea atunci când se referă la moartea lui Isus -

‘A șters zapisul cu poruncile lui care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic și l-a nimit pe pironindu-l pe cruce. Coloseni 2:14

Acestea erau legi pe care Moise le-a scris **cu mâna** într-o carte ca apoi să o citească în auzul întregului popor și a pus această carte lângă Chivotul Legământului. La aceasta se referă apostolul când a scris în Coloseni 2:16

‘ Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură sau cu privire la o zi de sărbătoare cu privire la o lună nouă, sau cu privire la o zi de Sabat.’

Acestea sunt menționate în cartea legii care a fost scrisă de mână și se referă la cele șase zile de sărbătoare care erau păzite de către evrei și la jertfele și darurile de mâncare și băutură care arătau înspre venirea lui Hristos ca să răscumpere pe poporul Său. Versetul 17 spune că toate acestea nu erau decât

‘O umbră a lucrurilor viitoare dar trupul este a lui Hristos.’

Este foarte adevărat. Nici una dintre aceste ceremonii nu mai este necesară pentru că adevăratul Miel a venit și s-a jertfit odată pentru totdeauna pentru noi toți. Toate acele ceremonii care erau ajutoare nu mai erau necesare, (chiar dacă sunt unii care încă le păzesc) după cum a explicat și apostolul Pavel, Hristos deja a venit.

DAR, Legea lui Dumnezeu care Îl prezintă pe El ca și Creator, care este standardul relației noastre cu Dumnezeu și cu aproapele nostru și cu animalele din jurul nostru, nu a fost desființată odată cu moartea lui Isus. Dumnezeu există, oamenii există, iar o lege care să definească relațiile dintre ei este necesară. Unele dintre preceptele sfinte ale Legii lui Dumnezeu se reflectă în cadrul legilor civile de astăzi. De exemplu, legi în legătură cu furtul, fraudă, crima, mărturia mincinoasă. Încă avem nevoie de tribunale pentru a hotărî în cazurile de delicvență juvenilă sau probleme familiare, într-un caz de adulter sau o căsătorie eşuată, tocmai datorită faptului că unul dintre parteneri a dorit altceva. Apostolul Pavel scria în Coloseni 3:25,

‘Cine umblă cu strâmbătate, își va primi plata după strâmbătatea pe care a făcut-o; și nu se are în vedere fața omului.’

Dacă nu mai avem Zece Porunci, dacă ele au fost pironite pe cruce, de unde putem noi să știm dacă am făcut ceva împotriva lui Dumnezeu sau a aproapelui nostru? Toate relele posibile pe care le-am putea face sunt cuprinse în acele Zece Porunci – Legea Morală.

Isus face din toată iubirea Sa, un apel inimii noastre –

‘Dacă mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.’ Ioan 14:15.

El dorește ca bucuria noastră să fie deplină. Pentru că El cunoaște slăbiciunile noastre deasupra de tablele Legii a pus pe Chivotul Legământului un capac din aur curat numit Tronul Harului. În epistola către Evrei, 4:16, suntem sfătuiți:

‘Să ne apropiem dar cu deplină încredere des scaunul harului (Tronul Harului), ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați în vreme de nevoie.’

Cele Zece Porunci inclusiv Sabatul rămân valabile dar dacă am păcătuit, la Isus putem găsi iertare și curățire de păcate și deasemenea puterea lui Dumnezeu care ne ajută să îl iubim pe El și să păzim poruncile Lui.

„Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău.” Exodul 20:2.

„Voi sunteți prietenii Mei dacă faceți ce vă poruncesc Eu.” Ioan 15:14.

VREI SĂ FII PRIETEN CU DUMNEZEU?